

Издава Варненската Окръжна Постоянна Комисия

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МЪСЕЦА.

Абонаментъ 20 лева годишно.

Всичко що се отнася до вѣстника да се изпраща до Постоянната Комисия — Варна.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ НА I или II СТРАНИЦА:

Официални: на дума по 50 ст.; заглавие, дата и подписъ по 2.50 лв.;

частни: на дума или на кв. см. по 1 лв.

ОТЧЕТЪ

отъ Прѣдседателя на Окръжната Постоян. Комисия.

I. редовна сесия отъ 10 избирателенъ периодъ 1920 г. (Продължение отъ мнѣлия брой).

3).

РЪШЕНИЕ 5: Оставяне безъ послѣдствие молбата за образуване Гюнъ-Догдувска община.

РЪШЕНИЕ 6: Оставяне безъ послѣдствие отцѣпването на с. с. Хаджа-къой, Денисъ-къой и Челеби-къой отъ Бѣленската и присъединяването имъ къмъ Арнаутларската община, понеже тия села при референдума сж се изказали противъ отцѣпването.

РЪШЕНИЕ 7: Разглеждане молбитѣ на Девненска община за сливане съ Рѣка-Девненска; отцѣпване на с. Кутлубей отъ Девненската община и образуване самостоятелна и присъединяване на Рѣка-Девня къмъ варненска околия. Разрѣши се 1) на с. Кутлубей да се отцѣпи отъ сѣстава на девненската община и да образува самостоятелна Кутлубейска община съ центъръ Кутлубей; 2) Девненска и Рѣка-Девненска общини да се слѣятъ въ една и да образуватъ една Девненска община съ сѣдалище с. Рѣка-Девня. Остави се безъ послѣдствие исканieto на с. Рѣка-Девня да се отцѣпи отъ сѣстава на Провадийска околия и присъединяване къмъ варненска. Отложи се разглеждането за отцѣпване на с. Таптѣкъ отъ варненска околия и присъединяването му къмъ Провадийска околия.

Тѣзи искания — а) отцѣпването на с. Кутлубей отъ Девненска община за образуване самостоятелна и б) да се слѣятъ въ една Девненската и Рѣка-Девненската общини — се прѣдставиха своеврѣменно въ министерството за утвърждение съ царски указъ, но такъвъ не послѣдва.

РЪШЕНИЕ 8: Разрѣшаване 3 дни отпускъ на окр. с-къ Хр. Мирски.

РЪШЕНИЕ 9: Идното заседание да се открие на 4.X въ 3 ч.

РЪШЕНИЕ 10: Разрѣши се 2 дни отпускъ на окр. с-къ Ф. Рафаиловъ.

РЪШЕНИЕ 11: Разрѣши се 3 дни отпускъ на окр. с-къ К. Георгиевъ.

РЪШЕНИЕ 12: Молбата на Г. Станевъ за отпускане помощъ да се изпрати въ прошектарната комисия.

РЪШЕНИЕ 13: Засѣданието се отложи по случай празника Независимостта на България и възшествието на прѣстола на Н. В. Царя.

РЪШЕНИЕ 14: Разрѣши се 3 дни отпускъ на окр. с-къ Недю Вълевъ.

РЪШЕНИЕ 15: По каптиране водата отъ чешмата на с. Аджемлеръ при 11 км. на шосето Варна—Добричъ се назначи комисия отъ окр. с-ци: Златанъ Бръчковъ, Ив. Терзиевъ, Ганчо Миховъ, единъ прѣдставителъ на Аджемлерската община, единъ отъ помощниците на Варненския кметъ, инженера на водопровода въ Варна и единъ лѣкаръ, която да даде мнѣние за възстановяване старото положение на чешмата.

Комисията се събра и състави нужния протоколъ, който ще се прѣдстави въ сѣвѣта за разглеждане.

РЪШЕНИЕ 16: Отцѣпватъ се с. с. Русларъ и Малкъ Аладънъ отъ русларска община и имъ се разрѣшава двѣтъ да образуватъ самостоятелна русларска община. С. с. Гевреклеръ, Гюнъ-Аласъ, Сюмъ-бей, Елечъ и Джиздаръ-къой се отцѣпватъ отъ русларска община и образуватъ нова Гевреклерска община.

Съ царски указъ № 627 отъ 24.X.920 го. се утвърди отцѣпването на с. с. Гевреклеръ, Гюнъ-Аласъ, Сюмъ-бей-Елечъ и Джиздаръ-къой отъ Русларска община и образуватъ отдѣлна Гевреклерска община съ центъръ Гевреклеръ, която функционира.

РЪШЕНИЕ 17: Избра се комисия отъ окр. с-къ Г. Недевъ и единъ инженеръ, която да проучи водоснабдяването на с. Влахларъ.

РЪШЕНИЕ 18: Натовари

се Пост. Прис. да провѣри и изучи причинитѣ, по които не сж пратени покани на окр. с-ци, поради и което отсъствието имъ отъ 1 окт. се извинява.

РЪШЕНИЕ 19: Разглеждане и приемане протокола на комисията по отчуждаване сгради за окр. нужди. Прие се протокола на комисията съ поясненията въ постановленията № № 5/19 отъ 6.X.920 год буква а, б и в по отчуждаване за нуждитѣ на Пост. К-я: а) зданието на бр. Маркаръ и Авадисъ Азизови отъ гр. Варна — за канцелария на водоснабдително и планосъмащното окръжни бюро; б) зданието на Али Налбантолу и Алие М. Бѣева отъ гр. Варна, за канцелария на комисията и за бюрото за отчетността и инспекцията на изборнитѣ учрѣждения въ окръга; в) зданието на Ганчо Атанасовъ отъ с. Аджемлеръ за окр. ветеринарна лѣчебница — сж прѣдставени своеврѣменно въ министерството за утвърждение съ министерско постановление, обаче, такъва още не е послѣдвало. Сжщо, не сж утвърдени и другитѣ постановления за отчужденитѣ здания за ветеринарна лѣчебница и медицински амбулатории въ окръга.

РЪШЕНИЕ 20: Избра се комисия отъ окр. с-ци: Д. Шиковъ, Ив. Терзиевъ и Р. Крайчевъ за проучване кламациитѣ на Герчо Петровъ, бившъ наемателъ на окръжния курортъ. Комисията се събра за цѣлтъ на 2. II. т. г. и състави нужния протоколъ, който ще се докладва въ засѣданието на сѣвѣта.

РЪШЕНИЕ 21: По отпускането стипендия по акушерство на С. Кирчева се рѣши да прѣдстави доказателства, че е записана и слѣдва въ училището, свидѣтелството, че е здрава и такова за материалното и сѣмейно състояние.

РЪШЕНИЕ 22: На окр. сѣвѣтници членове на комисията по отчуждаване сгради за окр. нужди, за обиколката имъ по селата по прѣглеждане зданията, които ще се отчуждаватъ, се рѣши да имъ се платятъ пѣтни и дневни пари съгласно закона.

РЪШЕНИЕ 23: Разрѣши се отпускъ на окр. с-ци Ю. Ивановъ и Саранди Петровъ

РЪШЕНИЕ 24: Разглежда-

не молбата на Девненци за унищожаване закона за образуване Р-Девненска община. Рѣши се да се изкаже мнѣние за отмѣняване закона за образуване особена община въ селището при Рѣка-Девня отъ 2/II. 1916 г., като се счете, че Р-Девня е махала отъ с. Девня.

РЪШЕНИЕ 25: Избраха се за всѣка околия по 10 вѣщи лица за оцѣпителни по загубитѣ отъ градушка.

Отъ варненска околия: Земледѣлицѣ Стоянъ Терзиевъ отъ с. Русларъ, Петъръ Тодоровъ отъ с. Суджасъ-къой, Михаль Стояновъ отъ с. Константиново и Атанасъ С. Киряковъ отъ с. Ст.-Орѣхово; за лозари Георги Пенчевъ отъ Варна, Юрданъ Славовъ отъ с. Бѣлево и Ради Димитровъ отъ с. Козлуджа; за тютюнопроизводители Тодоръ Андрѣевъ отъ с. Аджемлеръ и Ст. Яневъ отъ с. Яйла; за градинаръ Юрданъ Салтировъ отъ Варна.

Отъ провадийска околия: — Георги Георгиевъ отъ с. Бейлий, Петъръ Михалевъ отъ с. Вълчи-долъ, Иванъ Д. Терзиевъ отъ с. Каръ-ягдъ и Жеко Жековъ отъ с. Синдѣлъ; за лозари Владиславъ Мариновъ отъ Провадия, Н. Дуковъ отъ с. Девня и Коста Тодоровъ отъ с. Тестеджии; за тютюнопроизводители Иванъ Димовъ отъ с. Манастиръ и Димитъръ Атанасовъ отъ с. Бурханлий; за градинаръ Ив. Христовъ отъ Провадия.

РЪШЕНИЕ 26: По чл. 17 отъ закона за сждане министритѣ се избра окр. с-къ Пеню Яневъ.

РЪШЕНИЕ 27: По прѣхвърляне с. Таптѣкъ отъ Варненска къмъ Провадийска околия послѣдва прѣдписане отъ г. Варненски Окр. Управителъ подъ № 16118 отъ 27. XII 920 г., съ което се съобщава, че указъ № 322 за отцѣпването на това село отъ Козлуджанска община се отмѣнява, като неправилно издаденъ. Така че това село остава да се числи пакъ къмъ Козлуджанска община.

РЪШЕНИЕ 28: Настояване по отстъпване дворцовата казарма край манастира Св. Константинъ зз нише земледѣл училище. Изслуша се доклада на Пост. К-ия. Рѣши се да се настоява прѣд правителството да се направятъ енергически постѣпки

за разрѣшаване въпроса въ благоприятна смисълъ за окръга.

Отъ министерството досега не е послѣдвалъ никакъвъ отговоръ. Прѣдседателтъ на Пост. К-ия е направилъ лични постѣпки прѣдъ началника на Земледѣлието и държавнитѣ моти, прѣдъ г. г. народнитѣ прѣдставители отъ варненския окръгъ и тѣзи отъ дрргитѣ окръжи. Всички сж общали да дѣйствуватъ за удовлетворение искането на окръга.

РЪШЕНИЕ 29: Разглеждане на II-о четене допълнителния бюджетъ на окръга за 1920 г.

РЪШЕНИЕ 30: За членове на пѣтната комисия се избраха: Петръ Николовъ, Златанъ Бръчковъ, Ганчо Миховъ Георги Дончевъ и Димо Шиковъ.

РЪШЕНИЕ 31: Прѣреждане дневния редъ.

РЪШЕНИЕ 32: Разглеждане доклада на комисията по изучаване въпроса за Влахларската чешма. Прие се да се започне направата на водопроводъ въ с. Влахларъ още сега съ кредита 200,000 л прѣдвиденъ въ бюджета на водоснабдително бюро за 1920—1921 фин. г., като всичкитѣ землени работи и прѣвоза на материалитѣ да се извършатъ отъ влахларци. За да може всичкото население въ селото да извърши по частъ отъ работата, рѣши се общинския сѣвѣтъ да вземе рѣшението въ смисълъ, че ози, който не отиде да работи, ще бжде глобенъ и пакъ заставенъ да работи.

РЪШЕНИЕ 33: По водоснабдяването на с. Манастиръ се прие работата да се започне незабавно и съ срѣдства отъ кредита 200,000 л. по бюджета на водоснабдителното бюро за 1920—1921 г.

Рѣшението 32 и 33 не се утвърдиха отъ м-вото на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустр., главно поради това, че този кредитъ билъ прѣдначенъ и може да се използва само за поправки и подържане на съществуващитѣ водопроводи и че за случая нѣмало подготвени прѣдварително одобрени смѣтки и планове, безъ които м-вото не разрѣшава изразходването на никаква сума. Постоянната комисия разпореди да се прѣдвиди въ бюджетопроекта на бюрото

за 1921 г. специален кредитъ, съ който да се извърши направата на тия водопроводи прѣзъ сжщата година.

РЪШЕНИЕ 34: Разглеждане въпроса за отчуждаване здания за окр. нужди.

РЪШЕНИЕ 35: Продължение II-о четене на допълнителния бюджетъ и се прие приходъ 943,492 и разходъ 807,000 лева.

РЪШЕНИЕ 36: Отпущане помощ на Гевреклерското училищно настоятелство Отпуснаха се 5,000 л., които се прѣдадоха.

РЪШЕНИЕ 37: Отпущане помощ на сиротопиталището „Надежда.“ Отпуснаха се 5000 л., които се прѣдадоха.

РЪШЕНИЕ 38: Отпускане помощ на Елена Димитрова отъ с. Девня. Отпуснаха се 1000 л., които се прѣдадоха.

РЪШЕНИЕ 39: Отпущане помощ на Хамбърлшкото турско училище. Отпуснаха се 2000 л., които се прѣдадоха.

РЪШЕНИЕ 40: Оставяне безъ послѣдствие молбата на Павли Недевъ отъ с. Семеть.

РЪШЕНИЕ 41: Оставяне безъ послѣдствие молбата на жителитъ отъ с. Кара-Ахмедъ-Махле.

РЪШЕНИЕ 42: Оставяне безъ послѣдствие молбата на Мария Иванова за построяване къща.

РЪШЕНИЕ 43: Оставяне безъ послѣдствие молбата на Грозди Станевъ отъ Семеть.

РЪШЕНИЕ 44: Оставяне безъ послѣдствие молбата на Григоръ Митевъ отъ село Яйла.

РЪШЕНИЕ 45: Отпускане по 1000 л. помощ на чистачката и постоянния работникъ, които имъ се прѣдадоха.

РЪШЕНИЕ 46: разглеждане прѣдложението на окр. с-къ Пеню Яневъ за нѣкои измѣнения по допълнителния бюджетъ на окржга. За възнаграждението на протоколита и машинописеца отъ 1800 и 500 л. да се заличи добавъчното възнаграждение 30%, възлизаше на 120,000 л. и цифрата 75,000 л. квартирни и отопление и се вписа едно извънредно възнаграждение отъ 50,000 л. — което се прие.

РЪШЕНИЕ 47: Разрѣшаване отпускъ на Ф Рафаиловъ.

РЪШЕНИЕ 48: Разрѣшаване отпускъ на Р. Крайчевъ и Георги Дончевъ.

РЪШЕНИЕ 49: Приемане допълнителния бюджетъ на III четене на приходъ 943,492 л. и разходъ 807,000 л.

РЪШЕНИЕ 50: Приемане мръжата на общинскитѣ пжтища въ окржга.

РЪШЕНИЕ 51: Опълномощаване Пост. Прис. да подпише протоколитѣ № 7, 8 и 9, понеже окр. съветници ще заминатъ и ще могатъ да ги подпишатъ

РЪШЕНИЕ 52: разглеждане молбата на жителитѣ отъ с. Рѣка-Девня. Рѣши се да се измѣни закона отъ 1906 г., като с. Рѣка-Девня остане отдѣлно селище, като отдѣлна юридическа личностъ.

Печ. „Просвѣщение“—Варна

РЪШЕНИЕ 53: разглеждане молбата на с. Джевизлий за образуване отдѣлна община. По неизпълнение формалноститѣ не имъ се уважи.

РЪШЕНИЕ 54: изпращане депутация за отпразднуване юбилея на Вазова. Не се изпраща такава, а се изпати само поздравителна телеграма.

РЪШЕНИЕ 55: разглеждане молбата на с. Султанларъ за отчуждаване мѣлницата на С Лефтеровъ.

Испрати се въ м-вото на земледѣлието като компетентно по въпроса.

Сесията се закри на 10 X м. г. отъ прѣдседателя на

Окр. Съвѣтъ г. Т. Атанасовъ.

Вънъ отъ извършеното по рѣшенията на Съвѣта М-вото на Земледѣлието сондира Пост. Комисия би ли намѣрила помѣщение за откриване зимно земледѣлско училище, гговори веднага: ако не намѣри. то ще се открие другадѣ. Пост. К-я прѣнае отъ зданията при мѣнастиря „Св. Константинъ“ за 3,000 л. едно отъ зданията за 3 мѣсеци: януари, февруари и мартъ. Впоследствие министерството отпусна кредитъ и директорътъ на Катедрата, съвмѣстно съ Пост. Комисия, нареди и на 4 мартъ т. г. откри училището, което може да продължи и прѣзъ м. априлъ т. г.

Инспекторъ на Варнен. Гор. Районъ № 524 22 Мартъ 1921 год. гр. Варна.	О К Р Ж Н О гспода Г. Кметоветѣ въ Варненский Окржгъ.
Господинъ Кмете,	

Горитѣ въ една страна сж общо народно богатство, създадено не за година, двѣ, а за вѣкове. Значение и ползата отъ тѣхъ за една културна страна е такава, каквато е значението на бѣлия дробъ за човѣка, безъ който нѣма животъ. И хлѣбътъ—най-необходимата храна за човѣка — и водата — най-необходимото питие—сж въ зависимост отъ сжществуването на горитѣ. Човѣкъ би се подвоумилъ даже да се произнесе дали хлѣба, водата или горитѣ сж най-първата негова необходимостъ. Продуктитѣ отъ горитѣ—главно дървото—съпровождатъ човѣка отъ люлката, та до гроба. Дървото, слѣдователно, е тѣй необходимъ продуктъ за стопанскитѣ и къщни нужди на човѣка, прѣзъ цѣлия му животъ, та едва ли би могло да се прѣдстави сжществуването му безъ този горски продуктъ.

Въ по-напрѣдналитѣ и културни страни, поради важното имъ значение, горитѣ се високо цѣнятъ. Даже тамъ за напрѣдка на единъ народъ сждятъ по състоянието на неговитѣ гори — Таква ли обаче значение отдаваме не на нашитѣ гори и така ли ги цѣнимъ? — За голѣмо съжаление, съ ржка на сърдце, трѣбва да признаемъ, че ний сме още далечъ отъ да цѣнимъ неизмѣримитѣ и нематѣрнии ползи отъ горитѣ. Въ насъ се използватъ всички възможни, простени и непростени способности и срѣдства за унищожението на горитѣ, а помалко се мисли за тѣхното запазване и създаване.

Въ насъ на горитѣ се гледа като на необходимо зло. И днесъ въ населението прѣобладава прѣвратното понятие за собствеността и ползуването отъ горитѣ, така както е било прѣзъ петъ вѣковния турски режимъ. Не е властта, не сж и законитѣ, които ще запазятъ горитѣ, това толкова цѣнно народно богатство. Това ще стори само народътъ, народното съзнание, дадено въ съдѣйствие на властта и закона.

Горитѣ се опустошаватъ. Населението се надпрѣварва, кой съ брадва, кой съ копачъ, кой съ орало и плугъ, кой съ огънь въ ржка, да ги доунищожи, безъ да държи смѣтка, че сжщото това население копае гроба на своето потомство, на своитѣ собствени дѣца.

Думата ми е за начинитѣ и срѣдствата за унищожаването на горитѣ, а главно пожитѣ въ горитѣ, които наредъ съ брадвата, копача, р о и плугътъ допринасятъ за унащожението на горитѣ, като заематъ даже първо мѣсто.

Пожаритѣ въ горитѣ, а особено въ иглолистнитѣ, дѣйствуватъ тѣй разрушително, та за часъ и два, могатъ да залечатъ отъ повърхността на земята съ десетки хиляди декари, създадено съ вѣкове природно богатство. Пожаритѣ въ горитѣ биватъ прѣдизвикани умишлено-злонамѣрено и неумишлено-неволно. Въ единия и другия случай, пакостъта е една и сжща. Първия типъ пожари сж по-чести и се дължатъ на слабата култура и алчността за създаване облаги. Злонамѣрено се прѣдизвикватъ пожари въ всички категории гори съ цѣлъ да се създаде искусствено суха маса, която населението използва за облаги, каквито иначе, по законни и стопански причини, не може да му се даде; злонамѣрено се прѣдизвикватъ пожари съ цѣлъ създаване на работни земи и най-послѣ, злонамѣрено се прѣдизвикватъ пожари за създаване пасища за всѣкакъвъ видъ добитѣкъ. Неумишленитѣ-неволнитѣ пожари се прѣдизвикватъ отъ неразсъдливитѣ дѣца и непрѣдзливитѣ и небрѣжни възрастни хора Пакостъта, нанесена на горитѣ, отъ какъвто и да било пожаръ, е все една и сжща и тя не е нанесена на отдѣлни лица, отдѣлни села или градове, а на цѣлата нация, на цѣлата държава, защото казахме, че поради всестранното си значение, горитѣ сж народно, но не и лично богатство.

Господинъ Кмете, законитѣ въ всѣка страна се създаватъ не за добритѣ и благородни граждани, а за злосторницитѣ, които се сждятъ и наказватъ по тѣхъ. Злосторницитѣ обаче въ горитѣ се най-малко подаватъ на наказание, защото горитѣ сж безгранични и открити

имоти, кждѣто злосторницитѣ безнаказано могатъ да се ширятъ и вършатъ пакости за смѣтка на цѣль народъ и поколѣния. Понеже често пжти пакостници на горитѣ сж съвокупно дѣйствующи лица, или цѣли села, или же пакоститѣ се правятъ отъ името и за смѣтка на цѣли села, то и откриването на таквото злосторници, а особено на причинителитѣ на пожаритѣ, оставатъ ненаказани. Ето защо, Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ Имоти въ желанието си да накаже таквото злосторници и за да парализира проявата на зла умисль за създаване работа, работни земи и паша чрѣзъ опожаряване на горитѣ, е взело рѣшение и чрѣзъ окржжната си телеграма отъ 16 того, подъ № 3339 нарѣжда: Да не се позволява на мѣстното население за въ бждаше да уработва и използва сухата дървена маса въ държавнитѣ и общински гори, произлѣзла отъ пожаръ и незаконна (отъ неизвѣстни нарушителитѣ) сѣчь. Такавото маса за въ бждаше, била тя отъ държавнитѣ или общински гори, ще се продава на публична проданъ за въ полза на държавното съкровище и при условие още, че мѣстното население нѣма да се допуша и на работа при подобни прѣдприятия.

Това както Ви съобщавамъ, Господинъ Кмете, поканвамъ Ви да разгласите между населението на общината Ви тия наредби на Министерството, които едновѣменно цѣлятъ да опомнятъ населението; че злосторницитѣ, нарушителитѣ и разсипницитѣ на горитѣ сж обирачи на тѣхния трудъ и гробокопачи на тѣхното потомство и тѣ не бива да останатъ ненаказани.

Злосторницитѣ сж малцинство, а причиняватъ пакости на мнозинството. Тѣ сж между насъ и ний можемъ да ги знаемъ или откриемъ. Защо тогава да ги не накажемъ, тогазъ, когато тѣ готвятъ общо бѣдствие? — Да ги накажемъ! Това ще се постигне само тогава, когато населението съдѣйствува на властта и законитѣ и когато то само стане пазачъ на собственитѣ си имотъ.

Съзнали неизмѣримата полза отъ горитѣ, сжщо тѣй ще съзнаемъ, че и законитѣ, и властта, пазители на това дарено богатство, не сж тѣй страшни, а, напротивъ тѣхната задача е високо благородна и тѣсно свързана съ всѣкидневния животъ на населението. „Горския,“ пазителя на горитѣ, е служащъ на народа и той брани само неговия имотъ и интересъ. Нека населението не го ненавижда, нека не го хока, а да му дава всичкото си съдѣйствие за запазване на собствения му имотъ.

Горски Инспекторъ: П. ИВАНОВЪ.

Администраторъ: Н. ИВАНОВЪ.

ВРѢМЕННИ ПРАВИЛА

за общинскитѣ скотовѣдни комисии по подобрѣние на скотовѣдството.

(Приети въ засѣданието на Ески-Джумайския скотовѣденъ съвѣтъ съ протоколъ № 5 отъ 30.XII.1919 г.).

За да може за въ бждаше общинскитѣ съвѣти да заработятъ съ по голѣма положителностъ относно мѣропритията по подобрене скотовѣдството въ всѣки общински районъ отдѣлно, въ духа на закона за единство по тая служба има се нужда отъ обща директива, за което общ. съвѣти да иматъ за ржководство слѣдното:

I. Съставъ и служба на общинскитѣ скотовѣдни комисии.

§ 1. Всѣка община е длъжна да има една общинска скотовѣдна комисия, която да се грижи за подобрието на скотовѣдството въ общината.

§ 2. Скотовѣдната комисия се състои отъ изборни членове и то: отъ по единъ общински съвѣтникъ за всѣко съставно на общината населено мѣсто, избрани отъ общинския съвѣтъ; отъ по единъ прѣдставител на мѣстнитѣ скотовѣдни, млѣкарски или земледѣлчески дружества, ако има такива въ общината, и отъ двама скотовѣдци избрани отъ населението за срокъ отъ двѣ години (чл. 19 отъ зак. за подобрието на скотовѣдството).

Забѣлѣжка I. Изборитѣ ставатъ всѣки двѣ години прѣзъ мѣсець Януарий.

Забѣлѣжка II. За членове въ комисията се избиратъ само грамотни лица.

§ 3. Утвърдяването на изборнитѣ членове става по прѣдставление на общинитѣ отъ околийския скотовѣденъ съвѣтъ.

§ 4. Кмета свиква тѣ покана утвърденитѣ лица, за да избераатъ едного за прѣдседателъ, най-късно петъ дни, слѣдъ като получи отъ прѣдседателя на околийския скотовѣденъ съвѣтъ съобщение за утвърдяването на избора. Прѣписъ отъ протокола на това засѣдание се испраща на околийския скотовѣденъ съвѣтъ.

§ 5. Ако нѣкой отъ членоветѣ на скотовѣдната комисия заеме окржжна или общин. служба или пѣкъ отсъствува отъ мѣстожителството си повече отъ 3 мѣсеца, прѣдседателя, на скотовѣдната комисия, иска отъ общинския съвѣтъ смѣняването му съ други и спазятъ § § 2, 3 и 4 отъ врѣменнитѣ правила.

Слѣдва.